

[Hans Nielsen.]

minister oplyste for nogle Dage siden, at der var 38 000 arbejdsløse her ved Maanedens Udgang, og af disse har ca. Halvparten opbrugt al vedtægtsmæssig Understøttelse. Det er en Selvfølge, at disse Folks Tilstand ikke er blevet forbedret, tværtimod, den er snarere blevet forværret, for saa vidt ikke det, der er sket, kan afstedkomme, at der kommer større Sving og mere Beskæftigelse her i Landet. Men indtil dette sker, maa man benytte andre Midler, og dør har man jo ikke andet end at yde Understøttelse til dem, der er uden Beskæftigelse i Øjeblikket. Der er blevet talt om, at der skulde handles hurtigt. Jeg maa sige, at den samme Tale kan vi jo føre hver Dag til Fordel for de arbejdsløse: Der maa handles hurtigt! Jeg har læst og hørt saa mange Skildringer af de Ulykker, som kommer over de daarligst stillede Landmænd, og jeg har ogsaa hørt rørende Beskrivelser af, hvor forfærdeligt det er, naar en Husmand eller en Gaardmand skal forlade sin Gaard, forlade sin Jord, sin Ko og sin Hest, og hvad han har haft, og hvad han har holdt af, og en anden skal rykke ind paa Gaarden. Det er alt-sammen noget, som jeg uhyre godt kan forstaa, men de Herrer, som fører denne Tale — og jeg vender mig her særlig til det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdal — maa dog kunne forstaa, at den selvsamme Sorg er til Stede hver eneste Dag ogsaa blandt de arbejdsløse. Hvorledes tror det ærede Medlem en fattig Arbejderkone fra Saxogade har det, naar hun bringer sin sidste Dyne og sit sidste Lagen paa Laanekontoret og derefter maa lægge Børnene paa Bræderne? Hvorledes tror det ærede Medlem hun har det, naar hun om Aftenen lægger sine Børn i Seng, uden at de har faaet Mad, og ikke ved, hvorledes hun skal skaffe dem det den næste Morgen? Men saadanne Forhold findes i denne By. Der er ikke alene Tusinder, ja Titusinder af Arbejderhjem, hvor man er i Afgrunden, men der er andre Titusinder, der rutscher af Sted mod den Afgrund, som det ærede Medlem har afmalet. Kan det ærede Medlem ikke faa de samme menneskelige Følelser op i sig ved at tænke paa dem, som naar han tænker paa den Gaardmand, der med sin Kone ved Haanden og sine Børn ved Siden vandrer ud af sin Fædrengaard, som han ikke længere kan beholde? Det fore-

kommer mig, at de arbejdsløse er mindst lige saa slet og usselt stillede, thi den største Part af dem krymper sig dog alligevel i deres inderste for at gaa den sidste Vandring til Ladegaarden eller Fattiggaarden; det er jo dør, de allersidst og nødigst vil komme.

Jeg erkender, at for mange Landmænd vil Forandringen med Hensyn til Valutaen ikke medføre nogen øjeblikkelig stor Forskel i deres Tilværelse og i deres økonomiske Forhold, og at vi derfor er nødsaget til at tage de Kriseforslag op til hurtig Drøftelse, som Regeringen har fremsat. Hidtil er de blevet afvist, fuldstændig afvist, fra anden Side, men det kan jo være, at Begivenhedernes Gang ogsaa har bragt andre Følelser og Stemninger frem. Jeg skal ikke komme ind paa alle de Forslag, der er fremsat fra anden Side, for deres Tal er jo stort, og det vilde være alt for længe, hvis man skulde komme ind paa dem, men jeg skal jo ogsaa villigt indrømme, at jeg i enkelte af Venstres Forslag finder Ting, som kunde egne sig til at hjælpe øjeblikkeligt nødstedte Landmænd. Om det er muligt i saa Henseende at komme til noget Resultat, tør jeg ikke have nogen Mening om. Jeg kan kun erklære, at det Parti, jeg tilhører, sammen med Regeringen er parat til at hjælpe, men vi gør opmærksom paa, at de 38 000 arbejdsløse, der staar her udenfor Døren, er vort Hjerte nær, og dem kan vi ikke svigte.

Jeg maa ogsaa sige, at det gør ikke noget godt Indtryk paa mig, naar jeg ser af Venstres Forslag, at man vil skære ned paa Hjælpekasserne i den Udstrækning, som det er foreslaaet. Hvis det Forslag bliver vedtaget, vil man i Horsens kunne faa 65 000 Kr. stillet til Raadighed for Hjælpekassen. Byen har sidste Aar haft over 1 000 arbejdsløse i Gennemsnit. De kan se, at der bliver en Krone om Ugen til hver. Jeg kan ikke tænke mig, at det virkelig kan være det ærede Medlem Hr. Madsen-Mygdals Hensigt at byde Arbejderne et saadant Forslag. Jeg vil foreløbig betragte det som en agitatorisk Misforstaaelse, at det er kommet med paa Listen.

Jeg kan heller slet ikke forstaa det, naar jeg ser paa Forslagene i det store og hele, for de gaar jo ud paa at understøtte ikke blot værdige, men ogsaa uværdige. Alle disse Skattenedsættelser, som man vil gaa til, vil jo komme de velhavende Landmænd til